

ויהם משה את המשכן ויהן את ארצו וישם
את קרשיו ויהן את בריחיו ויקם את עמודיו
ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את
משה ויהן ויהן את העדה אל

הארץ וישם את הנדבים על הארץ ויהן את הנקרת
על הארץ מלמעלה ויבא את הארץ אל המשכן
וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות
כאשר צוה יהוה את משה ויהן

את השלחן באהל מועד על ירך המשכן לפני
מזוזת הפרכה ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה וישם
את המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך
המשכן נגבה ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה

יהוה את משה וישם
את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכה
ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את
משה וישם את מסך הפרכה

למשכן ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל
מועד ויעל עליו את העלה ואת המזבח כאשר
צוה יהוה את משה וישם

את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויהן שמה
מים לרחצתם ורחצו מלבו משה ואהרן ובניו
את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה
את משה ויקם את החצר

סביב למשכן ולמזבח ויהן את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה

ויבט העיני את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד טי
שכן עליו העיני וכבוד יהוה מלא את המשכן
ובהעלות העיני מועל המשכן יסעו בני ישראל

בכל מסעיהם ואם לא יעלה העיני ולא יסעו עד יום
העליתו פי עיני יהוה על המשכן יזמם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בני ישראל בכל מסעיהם

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
טי יקריה מכם קרוב ליהוה מן הבהמה מן הבער

ומן העאן תקריבו את קרבנותם אם עלה קרבנו
מן הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד
יקריבו אתו לרצו לפני יהוה וסמך ידו על ראש
העלה ורעה לו לכפר עליו ושחט את בן הבקר
לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח
אהל מועד והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עליהם
על האש וערכו בני אהרן הכהנים את הנדבחים
את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש
אשר על המזבח וקרבנו וברעיו ירחץ במים
והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח
ניחוח ליהוה

ואם מן העאן
קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים
יקריבו ושחט אתו על ירך המזבח שפנה לפני
יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח
סביב ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו
וערו הכהן אתם על העצים אשר על האש
אשר על המזבח והקרב והברעים ירחץ במים
והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה
הוא אשה ריח ניחוח ליהוה

ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן הדורים
או מן בני היונה את קרבנו והקריבו הכהן את
המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונתחיה
דמו על קיר המזבח והסיר את מראתו בנצרתה
והשליך אתה אשל המזבח קדמה אל מקום הרשע
ושפע אתו בכנפיו לא ידיל והקטיר אתו הכהן
המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא
אשה ריח ניחוח ליהוה

תפש
כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן ונתח עליה לבנה והביאה אל בני
אהרן הכהנים והמץ משם כלא קמחו מסלתה
ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את
איכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה והנותרה
מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה וכי תקרב קרבן מנחה

מאפה תנור סלת חלות מנחה בלולה בשמן
ורקיקי מנחות משחים בשמן
מנחה על המזבח קרבן סלת בלולה בשמן
מנחה תהיה פתוח אתה פתים ויצקת עליה שמן
מנחה הוא

ואם
מנחת מרחשת קרבן סלת בשמן העשרה

והנאה את המנוחה אשר יעשה מאלה ליהוה
והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח והרים
הכהן מן המנוחה את אזכרתה והקטיר המנוחה
אשה ריח ניחח ליהוה והנותרת מן המנוחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה כל המנוחה אשר
הקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר
וכל דבש לא תקטירו ממונו אשה ליהוה קרבן
ראשית הקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא
יעלו לריח ניחח וכל קרבן מנחתך במזבח המלח
ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על
כל קרבן הקריב מלח
והקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש
גרש כרמל הקריב את מנחת בכוריו ונתת עליה
שמן ושמת עליה לבנה מנוחה הוא והקטיר הכהן
את אזכרתה מגרשה ומשכונה על כל לבנתה
אשה ליהוה

ואם זבח שלמים קרבתו אם מן הבקר הוא מקריב
אם זכר אם נקבה תמים יקריבו לפני יהוה וסמך
ידו על ראש קרבתו ושחטו פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרן הנקיים את הדם על המזבח
סביב והקריב מנחת השלמים אשה ליהוה את
החלב הממסה את הקרב ואת כל החלב אשר
על הקרב ואת שתי הנליות ואת החלב אשר
עלהן אשר על הנסלים ואת היתרת על הכבד
על הנליות יסירו והקטירו אתו בני אהרן
המנוחה על העלה אשר על העצים אשר על
האש אשה ריח ניחח ליהוה

ואם מן הצאן קרבתו שלמים ליהוה זכר או
נקבה תמים יקריבו אם טעם הוא מקריב את
קרבתו והקריב אתו לפני יהוה וסמך את ידו על
ראש קרבתו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
אהרן את דמו על המזבח סביב והקריב מנחת
השלמים אשה ליהוה חלב האלילה תמימה לעמת
העלה יסירה ואת החלב הממסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על הקרב ואת שתי הנליות ואת
החלב אשר עלהן אשר על הנסלים ואת היתרת
על הכבד על הנליות יסירו והקטירו אתה
המנוחה לדם אשה ליהוה

ואם על קרבתו והקריבו לפני יהוה וסמך את ידו
על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
אהרן את דמו על המזבח סביב והקריב מנחת
קרבתו אשה ליהוה את החלב הממסה את הקרב

ואת כל החלב אשר על הקרב ואת שתי הכליות
ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרה על הכבוד על הכליות יסירה והקטירים
הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחוח כל חלבם
ליהוה חקת עולכם לדורותכם בכל מושבתים כל
חלב וכל דם לא תאכלו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר נפש מי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ועשה מאזהה כוהנה אם הנהן
המשויח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו
אשר חטא פר בן בקר המים ליהוה לחטאת
והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה
וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני
יהוה ולקח הנהן המשויח מדם הפר והביא את
אל אהל מועד וטבל הנהן את אצבעו מדם והזה
מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פר כהן
הקדוש ונתן הנהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת
הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם
הפר ישפך אל יסוד מזבח העולה אשר פתחו
אהל מועד ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו
את החלב הכנסה על הקרב ואת כל החלב אשר
על הקרב ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרה על הכבוד על
הכליות יסירה כאשר יורם משור זבח השלמים
והקטירים הנהן על מזבח העולה ואת עור הפר ואת
כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו
והביא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים טהור
על שפך הדשן ושרף

ואם טל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
הקהל ועשו אזהה מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ואשמו ונתן עת החטאת אשר חטאו
עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת
והביאו אתו לפני אהל מועד וסמכו זקני העדה
את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט
את הפר לפני יהוה והביא הנהן המשויח מדם
הפר אל אהל מועד וטבל הנהן אצבעו מן
הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני
הפר כהן מן הדם יתן על קרנות המזבח אשר
לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם
ישפך אל יסוד מזבח העולה אשר פתחו אהל
מועד ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה

ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן ועשה
לו וכפר עליהם הכהן וספג להם והוציא את הפר
אל מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר שרף את הפר
הראשון חטאת הקהל הוא

אשר נשא חטא ועשה אחת מכל מצות יהוה
אלהיו אשר לא תעשינה בשענה ואשם או הודש
אליו חטאתו אשר חטא בה והניא את קרנו שעיר
עדים וזר הנמים וסמך ידו על ראש השעיר ושחט
אתו במקום אשר ישחט את העולה לפני יהוה
חטאת הוא ולקח הטהר מדם החטאת באצבעו
והזן על קרנה מזבח העולה ואת דמו ישפך אל
יסוד מזבח העולה ואת כל דמיו יקטיר המזבח
בתלבושת השלמים וכפר עליו הטהר מחטאתו
תסלח לו

ואם נפש אחת החטא בשענה מיעם הארץ
ועשתה אהת כמצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשם או הודש אליו חטאתו אשר חטא והניא
קרנו שעיר עדים המימה נקבה על חטאתו
אשר חטא וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט
את החטאת במקום העולה ולקח הטהר מדם חטאת
האצבעו והזן על קרנה מזבח העולה ואת כל
דמו ישפך אל יסוד המזבח ואת כל דמיו
יקטיר כאשר יקטיר המזבח ואת השלמים
והקטיר הטהר המחטאת לו יחיה ליהוה וכפר
עליו הטהר וסלח לו

ואם נפש יחיד קרנו לחטאת נקבה המימה
והאצבעו וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט
אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה
ולקח הטהר מדם החטאת באצבעו והזן על קרנה
מזבח העולה ואת כל דמו ישפך אל יסוד המזבח
ואת כל דמיו יקטיר כאשר יקטיר המזבח
מזבח השלמים והקטיר הטהר אתם המחטאת על
אשר יהוה וכפר עליו הטהר על חטאתו אשר
חטא וסלח לו

ונפש כי החטא ושמועה קול אלה והוא עבד או נאה
או ידע אם הוא יחיד ותשא עינו או נפש אשר תגע
מכל דבר טמא או הטהרה היה טמא או הטהרה
הטהרה טמאה או הטהרה שרץ טמא תעלם ממנו
והוא טמא ואשם או כי יגע בטמאת אדם לטמא
טמאתו אשר יטמא בה תעלם ממנו והוא ידע
ואשם או נפש כי תגע בטמא בשפתים ליהוה
או ליהוה לטמא אשר יטמא האדם טמא

וּלְעַלְמֵי כְּמִנּוּ הוּא יָדַע וְאֵשׁם לְאַחַת מֵאַלֹהֵי וְהִיוּ
כִּי יֵאָשֵׁם לְאַחַת מֵאַלֹהֵי וְהַתּוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עֲלֶיהָ
וְהֵבִיא אֶת אֲשֵׁמוֹ לִיהוָה עַל חָטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
נִקְבָּה מִן הַצֵּאֵן כְּשֶׁבֶה אֹו שְׁעִיר הָעִדִּים לְחַטָּאת
וּכְפָר עָלָיו הִנְהָן מִחַטָּאתוֹ וְאִם לֹא הִגִּיעַ יְהוָה יִשָּׁה
וְהֵבִיא אֶת אֲשֵׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי הַרִים אֹו שְׁנֵי בָנֵי
יְהוָה לִיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֵלֶה וְהֵבִיא אֹתָם
אֶל הַנֶּהֱן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לְחַטָּאת רִאשׁוֹנָה
וְכֹלֶה אֶת רֵאשׁוֹ מִכֹּחַ עֵרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל וְהוּא מִדָּם
הַחַטָּאת עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנְּשָׂאֵר בְּדָם יִמְצָה אֶל
יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא וְאֵת הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה עֲלֶיהָ
כְּמִשְׁפַּט וּכְפָר עָלָיו הִנְהָן מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ

וְאִם לֹא תִשָּׂא יָדוֹ לְשֵׁדֵי
הַרִים אֹו לְשְׁנֵי בָנֵי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת הַרְבֵּנוֹ אֲשֶׁר
חָטָא עֲשִׂירַת הָאַפָּה סֹלֶה לְחַטָּאת לֹא יִשִּׂים עֲלֶיהָ
שִׁמּוֹן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לֶבֶנָה כִּי חַטָּאת הוּא וְהֵבִיא אֶת
הַנֶּהֱן וְקִמּוץ הַנֶּהֱן מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת אֹזְנֹתָהּ
וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה חַטָּאת הוּא וּכְפָר
עָלָיו הִנְהָן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאַלֹהֵי
וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה לְנֶהֱן כְּמִנְחָה

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר זָפַשׁ כִּי תִמְוַעַל מִעַל וְחַטָּאת
בְּשַׁגָּה מִקִּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת אֲשֵׁמוֹ לִיהוָה אֵיל
תְּמִים מִן הַצֵּאֵן בְּעֶרְכָךְ כֶּסֶף שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ לְאֵשׁם וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלֵם
וְאֵת חֲמִישֶׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לְנֶהֱן וְהִנְהָן
כְּפָר עָלָיו וְאֵיל הָאֵשׁם וְנִסְלַח לוֹ

וְאִם זָפַשׁ כִּי תִחַטָּא וְעֲשִׂיתָ אֶחָת מִכֹּל מִצְוֹתַי
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא יָדַע וְאֵשׁם וְנִשָּׂא
עֲוֹנוֹ וְהֵבִיא אֵיל תְּמִים מִן הַצֵּאֵן בְּעֶרְכָךְ לְאֵשׁם
אֶל הַנֶּהֱן וּכְפָר עָלָיו הִנְהָן עַל שַׁגָּתוֹ אֲשֶׁר
שָׁגָה וְהוּא לֹא יָדַע וְנִסְלַח לוֹ אֵשׁם הוּא אֵשׁם
אֵשׁם לִיהוָה

וְיָדַעְתָּ יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר זָפַשׁ כִּי תִחַטָּא
וְנִמְוַעַל מִעַל בְּיְהוָה וְכֹחַשׁ בְּעַמִּיתוֹ בְּפִקְדוֹן אֹו
בְּהַשְׁוֵמָה יָד אֹו טַגּוֹל אֹו עֲשָׂק אֶת עַמִּיתוֹ אֹו
מִצָּא אַבְדָּה וְכֹחַשׁ בָּהּ וְשָׁבַע עַל שֶׁקֶר עַל אֶחָת
מִכֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאָדָם לְחַטָּא בְּהִנֵּה וְהִיתָה כִּי
יִחַטָּא וְאֵשׁם וְהִשִּׁיב אֶת הַגּוֹלָה אֲשֶׁר גָּזַל אֹו אֶת
הָעֲשָׂק אֲשֶׁר עֲשָׂק אֹו אֶת הַפִּקְדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִד
אֹתוֹ אֹו אֶת הָאַבְדָּה אֲשֶׁר מִצָּא אֹו מִכֹּל אֲשֶׁר
יִשָּׁבַע עָלָיו לְשֶׁקֶר וּשְׁלֵם אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְחֲמִישֶׁתּוֹ
יִסֵּף עָלָיו לְאֵשׁם הוּא לוֹ יִתְּנֵנוּ בַּיּוֹם אֲשֶׁר־

ואת אשמו יניא ליהוה איל תמים מן הצאן
וערסק לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן
לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה
לאשמה בה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את אהרן ואהרן
בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על יוקדה על
המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד
בו ולבש הכהן כדו בד ומכנסי בד ילבש על
בשרו והרים את הדשן אשר האכל האש את
העלה על המזבח ושמו אצל המזבח ופשט את
בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל
חוץ למחנה אל במקום טהור והאש על המזבח
תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצינים
בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה
זלתי השלמים אש תמיד תוקד על המזבח לא
תכבה

וזאת תורת המנחה הקרב
אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח והרים
מקומו בקומו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל
הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחוח
איזכרתה ליהוה והמנחה מוכנה יאכלו אהרן ובניו
מצות האכל במקום קדש בחצר אהל מועד
יאכלנה לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי
קדש קדשים הוא כחטאת ונאשם כל זכר בבני
אהרן יאכלנה חק עולם לדורתיכם מאשי יהוה
כל אשר יגע בהם יקדש

וידבר יהוה אל משה לאמר זה קרבן אהרן
ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשיח אהרן
עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחצית בבקר
ומחצית בערב על מזבח בשמן תעשה מרובת
תביאנה הפני מנחות פתים תקריב ריח ניחוח
ליהוה והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה
חק עולם ליהוה כליל תקטיר וכל מנחת כהן כליל
תהיה לא האכל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט
העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים
הוא הכהן המזחט אתה יאכלנה במקום קדש
האכל בחצר אהל מועד כל אשר יגע בבשרה
יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה
תכנס במקום קדש וכלי חרש אשר תבשיל בו
ישבר ואם בכלי צחשת בשלה ומרקושטף במים
כל זכר בנהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא

וְכָל זֹמַמַת אֲשֶׁר יִזְבַּח מִדְּמוּהוֹ אֶל אֱלֹהֵי
מִזְבְּחֵי לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכְלוּ בָאֵשׁ
הַשֶּׁרֶף

וְזֹאת תִּזְרֹת הָאֵשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הוּא בְּמִקְוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת הָעֹלָה יִשְׁחָטוּ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת
דָּמֹו יִזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת כָּל חֲלָבוֹ יִקְרִיב
מִמֶּנּוּ אֶת הָאֵלֶיּהָ וְאֶת הַחֲלֵב הַמְּכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב
וְאֶת שְׂתֵי הַכְּלָיִת וְאֶת הַחֲלֵב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר
עַל הַכְּסָלִים וְאֶת הַיִּתְרוֹת עַל הַכֹּהֵן עַל הַכְּלָיִת
יִסְרְתֶנָּה וְהִקְטִיר אֹתָם הִכֵּתן הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
לַיהוָה אֵשׁ הוּא כָּל זֶכֶר בְּנֵהֶיִם יֹאכְלוּ בְּמִקְוֹם
קֹדֶשׁ יֹאכְל קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הוּא כֹּהֵל אֵת כָּל אֵשׁ
תִּזְרֹת אֹתָהּ לָהֶם הִכֵּתן אֲשֶׁר יִכְפֹּר עִוְוֹת יְהוָה
וְהִכֵּתן הַמִּקְרִיב אֶת עֹלֹת אִישׁ עֹזֵר הָעֹלָה אֲשֶׁר
הַקְרִיב לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכְלֶנָּה
וְכָל נֶעֱשֶׂה בַמִּזְבֵּחַ זֶה עַל מִנְחָתָהּ לִכְהֵן הַמִּקְרִיב
אֹתָהּ לוֹ תִּהְיֶה וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְזֵרֶה
לִכְהֵן אֶתֶּן אֹתָהּ תִּהְיֶה אִישׁ כֹּהֵן

וְזֹאת תִּזְרֹת זֵבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה
אִם עַל תִּזְרֹת יִקְרִיבֶנּוּ וְהַקְרִיב עַל זֵבַח הַתְּהִלָּה
הַזֹּאת מִצֹּאת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְרִיקָה מִצֹּאת מִשְׁחֵיִם
בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת מִרְעֵבֶת זֹאת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן עַל
הַלֵּל לָהֶם חֲמִץ יִקְרִיב קִרְבָּנוֹ עַל זֵבַח הַתְּהִלָּה
שְׁלָמִיו וְהַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל קִרְבַּן הַרְּוִמָה
לַיהוָה לִכְהֵן הַזֶּרֶק אֶת דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה
וְאֲשֶׁר זֵבַח הַזֹּאת שְׁלָמִיו בַּיּוֹם קִרְבָּנוֹ יֹאכְל לֹא
יֵצֵא מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וְאִם זֶרֶק אוֹ צִדָּה זֵבַח קִרְבָּנוֹ
בַּיּוֹם הַקְרִיבֹו אֶת זֵבָחוֹ יֹאכְל וּמִמִּזְרָת וְהַזֹּאת
מִמֶּנּוּ יֹאכְל וְהַזֹּאת מִבֶּשֶׂר הַזֵּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בָּאֵשׁ יִשְׂרָף וְאִם הָאֵשׁ יֹאכְל מִבֶּשֶׂר זֵבַח שְׁלָמִיו
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְעָה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִזְשַׁע
לוֹ פָּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֹנָה הַשָּׂא
וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יֵאָע בְּכָל טָמֵא לֹא יֹאכְל בָּאֵשׁ
יִשְׂרָף וְהַבֶּשֶׂר כָּל טָהוֹר יֹאכְל בֶּשֶׂר וְהַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר תֹּאכְל בֶּשֶׂר מִזֵּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
וְטָמְאָתוֹ עֲלֵיו וְטָרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִעֲמִידַת הַנֶּפֶשׁ
כִּי תֵאָע בְּכָל טָמֵא בְּטָמְאָת אָדָם אוֹ בְּטָמְאָה
טָמְאָה אוֹ בְּכָל שֶׂקֶץ טָמֵא וְאֵל מִבֶּשֶׂר זֵבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטָרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת
מִעֲמִידַת וְיִדְבַר יִהְיֶה אֵל מִשָּׁה לֹאֲמֹר דַּבַּר אֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל חֲלָב שֹׂר וְכֶשֶׂם וְעֵצ לֹא תֹאכְלוּ
וְחֲלָב זֵבֶה וְחֲלָב טָרְפָה יַעֲשֶׂה לְכָל טָמֵא

ואכל לא תאכלו כי כל אכל חקל מן
הבהמה אשר יקריב מנחה אשה ליהוה תכרתה
הנפש האכלת מעמיה וכל דם לא תאכלו
בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה ככל נפש
אשר תאכל כל דם וזכרתה הנפש הרוח
מעמיה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר המוקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את
קרבתו ליהוה מזבח שלמיו ידיו תביאנה את אשי
יהוה את הזולב על הזחה יביאנו את הזחה להניף
אתו תנופה לפני יהוה והקטיר הטהר את הזולב
המזבחה והיה הזחה לאהרן ולבניו ואת שוק הימין
תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם המוקריב את
דם השלמים ואת הזולב מבני אהרן לו תהיה
שוק הימין למנחה כי זאת הזחה התנופה ואת שוק
התרומה לקחתיו מאת בני ישראל מזבחי שלמים
ואתן אתם לאהרן הטהר ולבניו לזק עולם מאת בני
ישראל זאת משיחת אהרן ומשיחת בניו מאשי יהוה
עיום הקריב אתם לכהן ליהוה אשר צוה יהוה
ליתן להם עיום משיחו אתם מאת בני ישראל
וזקת עולם לדירתם זאת התורה לעלה למזבחה
ולזולאת ולאשם ולמלואים ולזבחי השלמים
אשר צוה יהוה את משה בהר סיני עיום צורתו
את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה
במדבר סיני

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את אהרן ואת
בניו אתו ואת הנגדים ואת שמן המשחה ואת פר
הזבחה ואת שני האילים ואת סל המצות ואת
כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד ויעש
משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל
פתח אהל מועד ויאמר משה אל העדה הדבר
אשר צוה יהוה לעשות ויקרבו משה את אהרן
ואת בניו וירדף אתם במים ויתן עליו את הכתנת
ויהוצר אתו טאטט וילבש אתו את המעיל ויתן
עליו את האפוד ויהדר אתו בחשב האפד ויאפד
לו בו וישם עליו את הודשן ויתן אל החשן את
האורים ואת ההמנים וישם את המצנפת על ראשו
וישם על המצנפת אל מול פניו את שייץ הזדה
בגד הקדש כאשר צוה יהוה את משה ויקח משה
את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל
אשר בו ויקדש אתם ויהי מבטו על המזבח שבע
פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור

ואת כנו לקדשם ויצק משמן המשחה על ראש
אהרן ויבשח אתו לקדשו ויקרב משה את בני
אהרן וילבשם בתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש
להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה ויצע
את פר החטאת ויסמר אהרן ובניו את ידיהם על
ראש פר החטאת וישחט ויקח משה את הדם
ויתן על קרנות המזבח סביב האצבעו ויחטא את
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו
לעפר עליו ויקח את כל החלב אשר על הקרב
ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן
ויקטר משה המזבחה ואת הפר ואת ערו ואת
בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה
כאשר צוה יהוה את משה ויקרב את איל העלה
ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל
וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב
ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש
ואת הנתחים ואת הפדר ואת הקרב ואת
הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל
המזבחה עלה הוא לריח ניחוח אשה הוא ליהוה
כאשר צוה יהוה את משה ויקרב את האיל
השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל וישחט ויקח משה מדמו ויתן על
הזנך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן ידו הימנית ויקרב את בני אהרן ויתן משה
מן הדם על הזנך אולם הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן ידו הימנית ויזרק משה את הדם על
המזבח סביב ויקח את החלב ואת האליה ואת
כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת
שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין ומסל
המצות אשר לפני יהוה לקח חלית מצה אחת
וחלית לחם שמן אחת ורקיק אחת וישם על
החלטים ועל שוק הימין ויתן את הכל על כפי
אהרן ועל כפי בניו ועם אתם תנופה לפני יהוה
ויקח משה אתם מעט טפיהם ויקטר המזבחה על
העלה מלאים הם לריח ניחוח אשה הוא ליהוה
ויקח משה את התודה ויניפהו תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים למשה היא למזבה כאשר צוה
יהוה את משה ויקח משה משמן המשחה ומן
הדם אשר על המזבח ויד על אהרן על בגדיו
ועל בניו ועל בגדי בניו ואת בניו ויאמר משה
אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אתל מועד

וּשְׁמֵהּ תֹאכְלוּ אֹתוֹ וְאֵת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסֹלֶת הַמִּנְחָה
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֲהַרְץ וּבְנִי יֹאכְלֶהוּ וְהַחֲתָן
וְהַבֵּן וְכָל־הַבָּנִים בְּאֵשׁ הַשָּׂרִיף וּמִפְתַּח אֵת מוֹעֵד
לֹא תֵצֵאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מִלֵּאת יְמֵי
מִלֵּאתֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יְדֵיכֶם כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתִי בְּיוֹם הַזֶּה צֹוֹה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
וּפְתַח אֵת מוֹעֵד הַשָּׂבִיב יוֹמָם וּלְיַלֵּךְ שִׁבְעַת יָמִים
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמַרְתִּי יְהוָה וְלֹא תִמְוֹתוּ כִּי כִן
צִוִּיתִי וַיַּעַשׂ אֲהַרְץ וּבְנִי אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
צִוִּיתִי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֵל אֲהַרְץ קָח לְךָ עֹגֶל בֶּן־בָּקָר
לְחֵטִאת וְאֵיל לְעֹלֹת תְּמִימִם וְהַקָּרֵב לִפְנֵי יְהוָה
וְאֵל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָר לֵאמֹר קָחוּ שְׂעִיר עִזִּים
לְחֵטִאת וְעֹגֶל וְכֶבֶשׂ בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלֹת
וּשְׂעִיר וְאֵיל לְשַׁלְמִים לְזִבְחַת לִפְנֵי יְהוָה וּמִזְבַּח־הַ
בְּכוֹרֹת בְּשִׁמּוֹן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֶלְיֶיכֶם וַיִּקְחוּ
אֵת אֲשֶׁר צִוִּיתִי מֹשֶׁה אֵל פְּנֵי אֵת מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ
כָּל הָעֵדוּת וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה תַּעֲשׂוּ וַיֵּרָא אֶלְיֶיכֶם כְּבוֹד יְהוָה
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אֲהַרְץ קָרַב אֵל הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה
אֶת־חֵטְאֶתְךָ וְאֵת עֹלֹתְךָ וְכַפֵּר בְּעֵדֶךָ וּבְעֵד הָעָם
וַעֲשֵׂה אֶת־קִרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בְּעֵדֶם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
יְהוָה וַיִּקְרַב אֲהַרְץ אֵל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֵת עֹגֶל
חֵטְאֵת אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אֲהַרְץ אֶת־הַדָּם אֵלָיו
וַיִּטְבַּל אֶצְבְּעוֹ בַדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת
הַדָּם יָצַק אֵל יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת הַזֹּחֶלֶת וְאֵת
הַכְּלִיָּה וְאֵת הַיִּתְרֹת מִן הַכֶּבֶד מִן הַחֵטְאֵת הַקָּטָן
הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה אֵת מֹשֶׁה וְאֵת הַבָּשָׂר
וְאֵת הָעוֹר שָׂרֵף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֵת
הָעֹלָה וַיִּמָּצְאוּ בְנֵי אֲהַרְץ אֵלָיו אֵת הַדָּם וַיִּזְרְקוּהוּ
עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת הָעֹלָה הַמִּצְיָאוֹ אֵלָיו לַחֲתוּמָה
וְאֵת הַרְאֵשׁ וַיִּקְטֹרַע עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּרְחֹץ אֵת הַקָּרֵב
וְאֵת הַכֹּרְעִים וַיִּקְטֹרַע עַל הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְרַב
אֵת קִרְבַּן הָעָם וַיִּקָּח אֵת שְׂעִיר חֵטְאֵת אֲשֶׁר
לָעָם וַיִּשְׁחַטְהוּ וַיִּזְחַט אֹתוֹ כַּרְאֲשׁוֹן וַיִּקְרַב אֵת
הָעֹלָה וַיַּעֲשֵׂה כַּמִּשְׁפָּט וַיִּקְרַב אֵת הַמִּזְבֵּחַ וַיִּמְלֵא
כַּפוֹ מִמִּנְהוּ וַיִּקְטֹרַע עַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְכָּד עֹלֹת הַבָּקָר
וַיִּשְׁחַט אֵת הַשְּׂעִיר וְאֵת הָאֵיל זִבְחַת הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
לָעָם וַיִּמָּצְאוּ בְנֵי אֲהַרְץ אֵת הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקוּהוּ
עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת הַזֹּחֶלֶת מִן הַשְּׂעִיר וּמִן
הָאֵיל הָאֵלִיָּה וְהַמִּכְסֵה וְהַכְּלִיָּה וְהַיִּתְרֹת הַכֶּבֶד

וַיִּשְׁמְעוּ אֶת הַחֲלָמִים עַל הַחֲזוֹת וַיִּקְרָר הַחֲלָמִים
הַמְּזוּזָה וְאֵת הַחֲזוֹת וְאֵת שׂוֹק הַיָּמִין הַיָּמִין אֶת־
הַנוֹפֵא לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וַיִּשָּׂא אֶת־
יָדוֹ אֶל הָעָם וַיְבָרֶכֶם וַיִּרְדּוּ מִעֲשֵׂת הַחֲזָאִת וְהַעֲלָה
וְהַשְׁלֵמִים וַיֵּבֵא מֹשֶׁה וְאֶת־רֵן אֶל אֱלֹהֵי מוֹעֵד וַיִּשְׂאוּ
וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הָעָם
וַיֵּבֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת־
הָעֹלֹת וְאֵת הַחֲלָמִים וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל
פְּנֵיהֶם וַיִּקְחוּ בָנֵי אֶת־רֵן דָּבָר וְלֹא־יָדָע אִישׁ מִחֲזוֹתוֹ
וַיִּהְיוּ בְּהַז אֵשׁ וַיִּשְׁמְעוּ עֲלֵיהֶם קִלְרָת וַיִּקְרָיֵם לִפְנֵי
יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֲתֶם וְהֵבֵא אֵשׁ
מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אֲתֶם וַיִּבְחָו לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אֶת־רֵן הֲוֵא אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה לֹא־אָמַר
בְּקִרְבִי אֶקְדֹּשׁ וְעַל פְּנֵי כָּל הָעָם אֶכְבֵּד וַיִּדְּרִם
אֶת־רֵן וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְעָזָר בְּנֵי
עֲזִיזֵאל דָּבַר אֶת־רֵן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שָׂאוּ אֶת־
אֲדִיכֶם מֵאֵת פְּנֵי הַקֹּדֶשׁ אֶל מַחוּץ לַמִּחֲנֶה וַיִּקְרְבוּ
וַיִּשָּׂאֵם מִחֲזוֹתָם אֶל מַחוּץ לַמִּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דָּבַר
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶת־רֵן וְלֹא־עֲזָר וְלֹא־יִתְמָר
בְּנֵי רֹאשֵׁיכֶם אֶל הַפָּרְעִי וּבְנֵיכֶם לֹא תִפְרְמוּ וְלֹא
תִמְתּוּ וְעַל כָּל הָעֵדוּת יִקְצַף וְאֲחִיכֶם כָּל עֵיֶד
יִשְׂרָאֵל יִבְטְאוּ אֶת הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה וַתִּפְתַּח
אֱלֹהֵי מוֹעֵד לֹא תִשָּׂאוּ פֶן תִּמְתּוּ כִּי שִׂמְחַן מִשְׁחַת יְהוָה
עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כְדָבָר מֹשֶׁה

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל אֶת־רֵן לֹא־אָמַר יֵין וְשָׂכַר אֶל תִּשְׁתֵּי
אֲתֶה וְנִזְקֵי אֶת־רֵן מֵאֲכֶם אֶל אֱלֹהֵי מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ
זִקְתָּ עוֹלָם כִּדְרֵיכֶם וְלֹא־יִלְעָב עֵין הַקֹּדֶשׁ וְעֵין
הַלֵּל וְעֵין הַשֵּׁמֶל וְעֵין הַטְּהוֹר וְלֹא־יִרְתֵּי אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַזִּקְתִּים אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל־יְהוָה
בְּיַד מֹשֶׁה

וַיִּדְבַר מֹשֶׁה אֶל אֶת־רֵן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל אִיתְמָר
בְּנֵי הַזִּקְתִּים קָחוּ אֶת הַמִּחֲנֶה הַזֹּאת וְלֹא־אֲשִׁי
יְהוָה וְאֶת־כֹּלֹת כֹּסֵוֹת אֲשֶׁל הַמִּחֲנֶה כִּי קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים
הוּא וְאֶת־לֶחֶם אֲתֶה בְּמִקְוֵם קֹדֶשׁ כִּי זִקְקָ וְזִקְקָ
בְּנֵי הוּא מֵאֲשִׁי יְהוָה כִּי כֵן שָׂוִיתִי וְאֶת־חֲזוֹתִי
הַתְּנוּפָה וְאֶת שׂוֹק הַתְּרוֹמָה תֹּאכְלוּ בְּמִקְוֵם טְהוֹר
אֲתֶה וְעֵינֵי וְעֵינֵי אֶת־רֵן כִּי זִקְקָ וְזִקְקָ בְּנֵי כָּרְעוּ
מִחֲזוֹתֵי שֵׁלֵמִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׂוֹק הַתְּרוֹמָה וְזִקְתָּ
הַתְּנוּפָה עַל אֲשִׁי הַחֲלָמִים יֵבֵאוּ לְהַגִּיף תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה וְהִיָּה לָךְ וְלַבְּנֵיךָ אֶת־רֵן כֹּסֵוֹת עוֹלָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְאֶת שְׂעִיר הַחֲטָאִת דֹּרֶשׁ
דֹּרֶשׁ מֹשֶׁה וְהִנֵּה שָׂרַף וַיִּקְצַף עַל אֶלְעָזָר

ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר מדוע לא
אכלתם את החטאת במקום הקדש בני קדש
קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה
לכפר עליהם לפני יהוה הן לא הונח את דמה אל
הקדש פנימה אכול האכלו אתה בקדש כאשר
צויתי וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את
חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי
נאכה ואכלתי חטאת היום הרייטם בעיני יהוה
וישמע משה וייטם בעיניו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם
דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
האכלו מכל הבהמה אשר על הארץ כל מפריס
פרסה ושסעת שסע פרסה מעלת גרה עבהמה
אתה האכלו אך את זה לא האכלו ממשלי הגרה
וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא
ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם ואת השפן
כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא
לכם ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמאה הוא לכם ואת החזיר כי מפריס
פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יפריס
טמא הוא לכם ממשרם לא האכלו ונבלתם לא
תגעו טמאים הם לכם את זה האכלו מכל אשר
במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים
ונחלים אתם האכלו וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת בימים ונחלים מכל שרץ המים ומכל
זפש החיה אשר במים שקץ הם לכם ושקץ יהיו
לכם ממשרם לא האכלו ואת נבלתם תשקצו כל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא
לכם ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ
הם את הנשר ואת הפריס ואת העזניה ואת הדאה
ואת האיה למיתה את כל ערב למיתו ואת בת היענה
ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למיתה ואת
הבוט ואת השלך ואת היעורף ואת הנשמה ואת
הקאה ואת הרחם ואת החסידה האנפה למיתה
ואת הדוניפה ואת העטלף כל שרץ העוף ההלך
על ארבע שקץ הוא לכם אך את זה האכלו מכל
שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא טרעים
ממעל לרגליו בלתי בתיך על הארץ את אלה
מהם האכלו את הארבה למיתו ואת הסלעם למיתה
ואת הזרזל למיתה ואת הזנב למיתה וכל שרץ
העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם
ונאלה הטמאו כל הזגע ונבלתם יטמא עד העת

וכל הנשא מנבלתם יכנס בגדיו ויטמא עד הערב
לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושמע
אזנה שסעה וזרה אישה מעלה טמאים הם לכם
כל הנגע בהם יטמא וכל הולך על כפיו בכל
החיה החלבה על ארבע טמאים הם לכם כל
הנגע מנבלתם יטמא עד הערב והנשא את נבלתם
יכנס בגדיו ויטמא עד הערב טמאים הם
לכם וזה לכם הטמא בשרץ השרץ
על הארץ החיה והעובר והשם למינהו והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתושבת אלה הטמאים
לכם בכל השרץ כל הנגע בהם נבלתם יטמא עד
הערב וכל אשר יפל עליו מזהם נבלתם יטמא מכל
טלי עץ או בגד או עור או שוק כל טלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים יטמא עד הערב וטהר
וכל טלי זרש אשר יפל מזהם אל הובו כל אשר
בהובו יטמא ואתו השחרו מכל האכל אשר יאכל
אשר יטמא עליו במים יטמא וכל משקה אשר
ישתה מכל טלי יטמא וכל אשר יפל מנבלתם
עליו יטמא הנזר וטירים יהן טמאים הם וטמאים
יהיו לכם אך מעין ועור מקודה מים יהיה טהור ונגע
מנבלתם יטמא וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע
אשר זרע טהור הוא וכי יהן מים על זרע ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם וכי
ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע
מנבלתה יטמא עד הערב והאכל מנבלתה יכנס
בגדיו ויטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכנס
בגדיו ויטמא עד הערב וכל השרץ השרץ על
הארץ שקץ הוא לא יאכל כל הולך על גחון וכל
הולך על ארבע עד כל מרגה רגלים לטל השרץ
השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם אל
השקצו אתי ופשתים מכל השרץ השרץ וכל
הטמאו בהם ונבלתם גם כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני וכל
הטמאו אתי ופשתים מכל השרץ הרמש על
הארץ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש
אני זאת הורה הבהמה והעוף וכל נפש החיה
הרמוש עמים ולכל נפש השרצת על הארץ
להגדיל עין הטמא ועין הטהר ועין החיה הנאכלת
ועין החיה אשר לא תאכל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר אשרה כי תזרעו ויכלו וכו'

וּטְמֵאָה שֶׁבַע יָמִים כִּימֵי זֵדָה דוּחָה תִטְמָא וּבַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׁר עַרְלָתוֹ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת
יָמִים תֵּשֶׁב בְּדַמֵּי טְהוֹרָה בְּטַל קָדֹשׁ לֹא תִגַּע
וְאֵל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תֵבֵא עַד מִלֵּאת יְמֵי טְהוֹרָה וְאִם
נִקְּבָה תֵלֵד וְטְמֵאָה שְׁבַע יָמִים טְהוֹרָה וּשְׁשִׁים יוֹם
וּשְׁשֶׁת יָמִים תֵּשֶׁב עַל דַּמֵּי טְהוֹרָה וּבְמִלֵּאת יְמֵי
טְהוֹרָה לֵבֶן אֵי לֵבֵית הַבַּיִת טוֹבֵשׁ בֵּן שְׁתֵּי לַעֲלֵדָה
בֵּן יֵהוּ אֵי הַר לְחֵטְאֵהָ אֵל פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד אֵל
הַכֹּהֵן וְהַקָּרִיבֵי לִפְנֵי יְהוָה וְכֹפֵר עָלֶיהָ וְטְהוֹרָה
מִמִּקְרֵי הַמִּידָה זֹאת הַזֹּרֵת הַיְלֵדוֹת לְזָכָר אֵי לַקְּבִיעַ
וְאִם לֹא תִמָּצֵא יְדֵהָ יֵשֶׁה וְלִקְרֹחַ שְׁתֵּי תָרִים
אֵי שְׁנֵי עֲשָׂרִים אֵהָר לַעֲלֵהּ וְאֵהָר לְחֵטְאֵהָ וְכֹפֵר
עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטְהוֹרָה

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אֶהֱרֹן לֵאמֹר אֲדַמְּסֵי
יְהִי בְעֵינֵי בָשָׂר בְּשָׂרוֹ שֵׁאלָה אֵי סִפְחָהּ אֵי טְהוֹרָה זֹאת
בְּעֵינֵי בָשָׂר לִגְעַע צָרְעָתָהּ וְהוֹבֵא אֵל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
אֵי אֵל אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים וְרֵא אֵהָ הַכֹּהֵן אֵהָ הַגָּעַע
בְּעֵינֵי הַבָּשָׂר וּשְׂעִיר בְּגֹעַע הַפָּר לֵבֶן וּמִרְאֵה הַגָּעַע
עִמּוֹק מַעֲוֹר בָּשָׂרוֹ בְּגֹעַע צָרְעָתָהּ הוּא וְרֵא אֵהָ הַכֹּהֵן
וְטְמֵא אֵהָו וְאִם טְהוֹרָה לֵבֵית הוּא בְּעֵינֵי בָשָׂר
וְעִמּוֹק אֵי מִרְאֵה מִן הַעֲוֹר וּשְׂעִירָה לֹא הַפָּר לֵבֶן
וְהַסִּגִּיר הַכֹּהֵן אֵהָ הַגָּעַע שְׁבַע יָמִים וְרֵא אֵהָ הַכֹּהֵן
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה הַגָּעַע עִמּוֹ בְּעֵינֵי לֹא פֶשֶׁר
הַגָּעַע בְּעֵינֵי וְהַסִּגִּיר הַכֹּהֵן שְׁבַע יָמִים שְׁנֵי זֵרֵא

הַכֹּהֵן אֵהָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁנֵי זֵרֵא וְהֵנָּה כֹהֵן הַגָּעַע
וְלֹא פֶשֶׁר הַגָּעַע בְּעֵינֵי וְטְהוֹרָה הַכֹּהֵן מִסִּפְחָתָהּ הוּא
וְכֹהֵן מִגִּדְּיוֹ וְטְהוֹרָה וְאִם פֶּשֶׁה תִפְשֶׁה הַכֹּהֵן מִסִּפְחָתָהּ
בְּעֵינֵי אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים אֵל הַכֹּהֵן לְטְהוֹרָתוֹ וְרֵא אֵהָ
שְׁנֵי אֵל הַכֹּהֵן וְרֵא אֵהָ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה פֶשֶׁה הַכֹּהֵן מִסִּפְחָתָהּ
בְּעֵינֵי וְטְמֵא הַכֹּהֵן צָרְעָתָהּ הוּא

בְּגֹעַע צָרְעָתָהּ כִּי תִהְיֶה בְּאֶדָם וְהוֹבֵא אֵל הַכֹּהֵן וְרֵא אֵהָ
הַכֹּהֵן וְהֵנָּה שֵׁאלָה לֵבֵית בְּעֵינֵי וְהֵנָּה הַכֹּהֵן שְׂעִיר
לֵבֶן וּבְמִלֵּאת בָּשָׂר אֵי בְשֵׁאלָה צָרְעָתָהּ מוֹשֶׁתָהּ הוּא
בְּעֵינֵי בָשָׂר וְטְמֵא הַכֹּהֵן לֹא יִסְגְּרוּ כִי טְמֵא הוּא
וְאִם פֶּשֶׁה תִפְשֶׁה הַכֹּהֵן בְּעֵינֵי וְכֹהֵן מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים
אֵהָ כֹהֵן הַגָּעַע מִרְאֵשׁוֹ וְעַד רַגְלָיו לֵבֶן מִרְאֵה
עֵינֵי הַכֹּהֵן וְרֵא אֵהָ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה כֹהֵן הַכֹּהֵן אֵהָ
כֹהֵן בָּשָׂר וְטְהוֹרָה אֵהָ הַגָּעַע כֹהֵן הַפָּר לֵבֶן טְהוֹרָה הוּא
וְהַיּוֹם הַזֶּה אֵהָ הוּא בָּשָׂר הַזֶּה יִטְמָא וְרֵא אֵהָ הַכֹּהֵן אֵהָ
הַבָּשָׂר הַזֶּה וְטְמֵא הַבָּשָׂר הַזֶּה טְמֵא הוּא צָרְעָתָהּ
הוּא אֵי כִי יִשָּׁה הַבָּשָׂר הַזֶּה וְהַפָּר לֵבֶן וְהוּא
אֵל הַכֹּהֵן וְרֵא אֵהָ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה כֹהֵן הַכֹּהֵן הַגָּעַע לֵבֶן

וטהר הכהן את הנגע טהור הוא

ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת וראה אל הכהן וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרוחה ואם יראה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא ואם תחרייה העמוד הבהרת לא פשהה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן

ובשר כי יהיה בערו נמכות אש והיתה מוחית הנמכה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה וראה אתה הכהן והנה בהפך שער לבן בהרת ומראה עמוק מן העור צרעת הוא נמכות פרוחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא ואם יראה הכהן והנה אין בהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא ואם תחרייה העמוד הבהרת לא פשהה בעור והוא כהה שאת הנמכה הוא וטהרו הכהן כי צרבת הנמכה הוא

ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או צוהר וראה הכהן את הנגע והנה מראה עמוק מן העור ובו שער צהוב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הצוק הוא וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראה עמוק מן העור ושער צהוב אין בו והסגיר הכהן את הנגע הנתק שבעת ימים וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהוב ומראה הנתק אין עמוק מן העור והתגלית ואת הנתק לא יכלה והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראה אינו עמוק מן העור וטהר אתו הכהן ונעם גגדיו וטהר ואם פשה יפשה הנתק בעור אחר טהרתו וראה הכהן והנה פשה הנתק בעור לא ינקר הכהן לשער ואתה טמא הוא ואם בעשיו עמוד הנתק ושער צהוב צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן ואיש או אשה כי יהיה בעור ושרם בהרת לבנה וראה הכהן

הנה בעור בשרם כהרת כהות לבנת בתק הוא
פרח בעור טהור הוא
כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא ולא
נפאת פניו ימרט ראשו אנה הוא טהור הוא
וכי יהיה בקרחה או בגנחת נגע לטן ארמון
ארעת פרחה הוא בקרחתו או בגנחתו אה
אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו
או בגנחתו כמר אה ארעת עור בשר איש צרוע
הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו
והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמיו וראשו
יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא
כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בגדו
ישב כחוצ לכתה מושבו

כי יהיה בו נגע ארעת בגדו אמר או בגדו
פשתים או בשהי או בערב לפשתים ולצמר
או בעור או בכל מלאכת עור והיה הנגע ירקרק
או אדמדם בגדו או בעור או בשהי או בערב
או בכל כלי עור נגע ארעת הוא והראה את
הכהן וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע
שבעת ימים וראה את הנגע ביום השביעי כי
פשה הנגע בגדו או בשהי או בערב או בעור
לכל אשר יעשה העור למלאכה ארעת
ממארת הנגע טמא הוא ושרף את הגדו או את
השהי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל
כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי ארעת ממארת הוא
גאש השרף ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע
בגדו או בשהי או בערב או בכל כלי עור וצודה
הכהן וטבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים
שנית וראה הכהן אחרי הכנס את הנגע והנה לא
הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא
גאש השרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגנחתו
ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכנס
אתו וקרע אתו מן הגדו או מן העור או מן השהי
או מן הערב ואם תראה עוד בגדו או בשהי או
בערב או בכל כלי עור פחתת הוא גאש השרף פשו
את אשר בו הנגע והבגד או השהי או העור הוא
לכל כלי העור אשר תכנס וסר מהם הנגע וטבסו
שנית וטהר זאת תורת נגע ארעת בגדו הצמר
או הפשתים או השהי או הערב או כל כלי עור
לטהרו או לשרפו

וידבר יהוה אל משה לאמר זאת תהיה
תורת המצרע ביום טהרתו והוא אל הכהן

ויעל הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה
נראה געש הצרעה מן המטהר מן הצרעה ולקח
למטהר שתי ספרים חיות עהרות ועץ ארז ושני
תולעת ואבן וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת
אל כלי הרש על במים חיים את הצפור החיה יקח
אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האבן
וטבל אותם ואת הצפור החיה בדם הצפור השחטה
על המים החיים והזה על המטהר מן הצרעה שבע
פעמים וטהרו ושחט את הצפור החיה על פני
השדה וכבס המטהר את בגדיו וטבל את כלי
שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה
וישב מחוץ לאהל שבעת ימים והיה ביום
השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו
ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו
ורחץ את בשרו במים וטהר וביום השביעי יקח שני
כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה
ושלשה עשרנים סלת כנחה בלולה בשמן וכל
אחד שמן והעמיד הכהן המטהר את האיש
המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד ולקח
הכהן את הכבש האחד והקרין אתו לאשם
ואת כל השמן והניח אתם תנופה לפני יהוה
ושחט את הכבש במקום אשר ישחט אדם
הזבחה ואת העלה במקום הקדש כי כחשאת
האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא ולקח הכהן
מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אذن המטהר
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן ידו
השמאלית ולקח הכהן מכל השמן ויצק על כף הכהן
השמאלית וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן
השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן
באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ובמהר השמן
אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אذن המטהר
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן ידו השמאלית
על דם האשם והנותר בשמן אשר על כף הכהן
יתן על ראש המטהר ונפר עליו הכהן לפני
יהוה ועשה הכהן את החטאת ונפר על המטהר
מחטאתו ואחר ישחט את העלה והעלה הכהן
את העלה ואת המנחה המנחה ונפר עליו
הכהן וטהר ואם דל הוא
ואין ידו משנת ולקח כבש אחד אשם לתנופה
לנפר עליו ועשרת סלת אחד עלול בשמן
למנחה וכל שמן ושתי תרים או שני בני יונה
אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחר עלה

והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח
אתל מועד לפני יהוה ולקח הכהן את כבש האשם
ואת לג השמן והניח אתם הכהן תעופה לפני יהוה
ועשה את כבש האשם ולקח הכהן מדרם האשם
ונתן על תנור און המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית
ועל כהן רגלו הימנית וכון השמן יצק הכהן על כף
הכהן השמאלית והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה ונתן
הכהן מן השמן אשר על כפו על תנור און המטהר הימנית
ועל כהן ידו הימנית ועל כהן רגלו הימנית על מקום
דם האשם והטהר מן השמן אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה ועשה את
האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר השיג
ידו את אשר השיג ידו את האחד השלמה ואת
האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר
לפני יהוה זאת תורה אשר בו נצט צרעת אשר
לא השיג ידו טהרתו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי תבאו אל
ארץ כנען אשר אני נתן לכם לארצה ונתתי נגע צרעת
בבית ארץ ארצותכם ונא אשר לו הבית והגיד לכהן
לאמר נגע בראתי לי בבית וצוה הכהן ופלו את הבית
טטרם ונא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר
בבית ואחר כן ינא הכהן לראות את הבית וראה את
הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורה יר קרקת או
אדמדמה וכראיהן שפל מן הקיר ונא הכהן מן הבית
אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים ושם הכהן
ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית וצוה
הכהן ונחלו את האנשים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ואת הבית יקצץ מבית
טבית ושפכו את העפר אשר תקצו אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא ולקחו אנשים אחרות והביאו אל תחת
האנשים ועפר אחר יקחו וטחו את הבית ואם ישם הנגע
ופרית בבית אחר הלך את האנשים ואחר הקצו את
הבית ואחר הטהרו ונא הכהן וראה והנה פשה הנגע
בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא ונתן את
הבית את אנשיו ואת עשיו ואת כל עפר הבית והוציא
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא והנא אל הבית כל
ימי הסגיר אתו יטמא עד הערה והשכח בבית יטמס
את עשיו והאכל בבית יטמס את עשיו ואם נא נא
הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחר הטהר את
הבית וטהרו הכהן את הבית כי ירפא הנגע ולקח לטהר
את הבית שתי אפרים ועץ ארז ושני תולעת ואלה

ושהת את הצפור האלה אל כלי הרש על כמים
המים ולקח את עץ האזן ואת האזן ואת שני
התולעת ואת הצפור החיה וטעם אלהם מים
הצפור השחורה ועמים החיים והיה אל זה
שבע פעמים והטעם אלה הנה מים הצפור
ועמים החיים והצפור החיה ועץ האזן והאזן והאזן
ושני התולעת ושני אלה הצפור החיה אל
מחוז לעיר אל כלי השורה ועטור על הגוף
והגוף ואת התורה לטעם הצפור וטעם
ולא ענה הגוף ולבית ולשאה ולספחה ולעורה
לחורה מים הטעם והמים הטעם ואת חורה
האזן ענה

גדור יהיה אל משה ואל אהרן לאמר הגור
אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש טי
יהיה מן משרו זהו טעם הוא ואת החיה
טמאה חזקו רר אשרו את זהו או החיים אשרו
מזוהו טמאה הוא כל המשטם אשר ישטם
עליו הזה יטמא וכל הנטי אשר ישט עליו
יטמא ואיש אשר יגע במשטמו יטמא הגוף
ורחץ במים וטמא עד הערב והישט על הנטי
אשר ישט עליו הזה יטמא הגוף ורחץ במים
וטמא עד הערב והנטי אשר הזה יטמא הגוף
ורחץ במים וטמא עד הערב וכי ירק הזה בטמא
וטמא הגוף ורחץ במים וטמא עד הערב וכל
המרכם אשר ירבע עליו הזה יטמא וכל הנטי
הנטי אשר יהיה החיה יטמא עד הערב והנטי
אותם יטמא הגוף ורחץ במים וטמא עד הערב
וכל אשר יגע בו הזה וידיו לא שטם במים וטמא
הגוף ורחץ במים וטמא עד הערב וכלי הרש
אשר יגע בו הזה ישטור וכל כלי עץ ישטם
במים וכי יטמא הזה מחזוהו וספור לו שבעה
ימים לטהרתו וטמא הגוף ורחץ במים
חיים וטהר וביום השמיני יקח לו שתי תרים
או שני בני יונה ואל כפני יהיה אל פרוה
אתה מועד ונתנם אל הכהן ועשה אתה הכהן
אתה אטאת והאזן ענה וכפי עליו הנטי
כפני יהיה מחזוהו

כי הטעם מחזוהו שטמא זרע ורחץ במים את כל
אשרו וטמא עד הערב וכל הגוף וכל עור אשר
יהיה עליו שטמא זרע וכנס במים וטמא עד
הערב ואשה אשר ישכב איש אתה שטמא זרע
ורחצו במים וטמאו עד הערב

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בנשרה שבעה
ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב
וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר
תשב עליו יטמא וכל הנגע במשכבה יטמא
נגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל הנגע
בכל כלי אשר תשב עליו יטמא נגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב ואם על המשכבה הוא
או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו ויו
יטמא עד הערב ואם שכב ישכב איש אהיה
והיה נדתה עליו וטמא שבעה ימים וכל המשכב
אשר ישכב עליו יטמא ואשה כי

זוה זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי
תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה
תהיה טמאה הוא כל המשכב אשר תשכב
עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה כלי
וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת
נדתה וכל הנגע בהם יטמא וטמא נגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב ואם טהרה מזוהרה
וספרה לה שבעה ימים ואחר הטהרה ימים
השמיני תקח לה שתי תרים או שתי בני זבן
והביאה אותם אל הנדה אל פתח אהל מועד
ועשה הנדה את האחד חטאת ואת האחר
עלה וכפרי עליה הנדה לפני יהוה מזוב טמאתה
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימזו
בטמאתם בטמאם את משכבי אשר בבתכם זאת
הזרת הזו ואשר תצא ממנו שבעת זרע לטמאת
בה והזרה בנדתה והזו את זובו לזכר ולנקדה
ולאיש אשר ישכב עה טמאה

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה וימתו ולאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ואל יטא טמל ערה אהל
הקדש והעיר לפריטה אל פני העפר את אשר
על הארץ ולא ימותו בני העין אלא על הנפת
הזאת יטא אהרן אל הקדש עפרן הזו עפרן
לחטאת ואיך לעשרה טהרת עזר קדש ילבוש
ומוטסי עזר יהיו על בשרו וטאבוטסי עזר
ובמזבחת עזר יצנף עזר קדש הם ורחץ במים
את בשרו ולבושם ומאת עזרת בני ישראל יקח
שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעולה
הקריש אהרן את פר החטאת אשר לו וכפרי
בעדו ובעדו ויתנו ולקח את שני השעירים והעמיד
אתם לפני יהוה פתח אהל מועד ונתן אהרן על

שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל
אחד לעזאזל והקרית את האזן את השעיר אשר
עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת והשעיר
אשר עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני
יהוה לנפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה
והקרית את פר החטאת אשר לו ונפר
בעדו ובעד ניהו ושחט את פר החטאת אשר
לו ולקח כולא המזבח גדולי אש מעל המזבח
מלפני יהוה וכמלא חפניו קטר חטים דקה
והביא מבית הפרכה ונתן את הקטרת על האש
לפני יהוה וכסה עין הקטרת את הנפרה אשר
על העדות ולא ימות ולקח מדם הפר והזה
באצבעו על פני הנפרה קדמה ולפני הנפרה
יהי שבע פעמים מן הדם באצבעו ושחט את
שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל
מזבח הפרכה ועשה את דמו כאשר עשה לדם
הפר והזה אתו על הנפרה ולפני הנפרה ונפר
על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לטל
חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בית
טמאתם וכל אדם לא יהיה טמא מועד טמא
לנפר הקדש עד אהו ונפר בעדו ובעד ניהו
ויעד כל קהל ישראל וישא אל המזבח אשר לפני
יהוה ונפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר
והזן על קרנות המזבח סנים והזה עליו מן הדם
באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני
ישראל וכלה לנפר את הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח והקרית את השעיר החי וסמך את
את שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו
את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לטל
חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ניהו
איש עתי המדברה וישא השעיר עליו את כול
עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר
ועל אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדיו
אשר לטל טמא אל הקדש והניחם שם ורחץ
את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו
וישא ועשה את עלתו ואת עלת העם ונפר בעדו
ויעד העם ואת חנם החטאת יקטר המזבח
והמשלח את השעיר לעזאזל יכנס בגדיו ורחץ
את בשרו במים ואזרי כן יבוא אל המזבח
ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הונח
את דמו לנפר הקדש וישא אל מחוץ למזבח
ישראל וישא את ערותם ואת בשרם ואת פרשם

והשרף אתם ינחם בגדי ורחץ את בשרו במים
ואתרי כן יבא אל המחנה והיתה לכם לחקת
עולם וחדש השביעי בעשור לחדש תענו את
נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח הגר הגר
בתוכם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו שבת שבתות
היא לכם ועיתתם את נפשתיכם חקת עולם וכפר
הטהר אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לטהר
הטהר אתיו ולבש את בגדי הטהר הקדוש
וכפר את מקדש הקדש ואת אתל מועד ואז
המחנה יכפר ועל הטהרים ועל כל עם הקהל
יכפר והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על
בני ישראל מכל חטאתם אהת בשנה ועש
מאשר צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אל יהם זה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר איש איש מבית
ישראל אשר ישחט שור או כשב או עד במחנה
או אשר ישחט מחוץ למחנה ואל פתח אהל
מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה
לפני מושכן יהוה דם יחשג לאיש יהוה
דם שפך תכרת האיש ההוא מקרב עמו למזב
אשר הביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם
זבחים על פני השדה וההואם ליהוה אל
פתח אהל מועד אל הטהר וזבחו זבחי שלמים
ליהוה אותם חרקה הטהר את הדם על מזבחת
יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב ליהוה
זבחה ליהוה ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעיר
אשר דם זבים אהר יהם חקת עולם תהיה זאת
לכם לחרתם ולטהרם האמר איש איש מבית
ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה
עלה או זבח ואל פתח אהל מועד לא הביאו
לעשות אתו ליהוה תכרת האיש ההוא מעמיו
ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יאכל טל דם ונתתי פני הנפש האטלה את
הדם והטהרתי אתה מקרב עמה מינפש הנושר
הדם הוא ואל זבחייהם לכם על המחנה לכפר
על נפשתיכם מי הדם הוא הנפש יכפר על
טה אהרתי לטהר ישראל טל נפש מכם לא
יאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם
ואיש איש מוהי ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יזבח אהר זבחה או שותף אשר יאכל

וּשְׁפַךְ אֶת דַּמּוֹ וּכְסָהוּ בַעֲפָר כִּי זָפַשׁ כָּל הַיָּשָׁר
דַּמּוֹ בַּזָּפִישׁ הוּא וְאָמַר לַיהוָה יִשְׂרָאֵל דָּם טָהוֹר
הַיָּשָׁר לֹא הֵאֱכָלוּ כִּי זָפַשׁ כָּל הַיָּשָׁר דַּמּוֹ הוּא טָהוֹר
אֲכָלוּ יִכְרְתוּ וְכָל זָפַשׁ אֲשֶׁר הֵאֱכָלוּ יִכְרְתוּ
וְכִרְפָה הֵאֱכָלוּ וְגַר וְטַעַם הַגָּדִי וְרִחֵץ הַטְּמֵאִים
וְטִמְאָה עַד הָעֶרְוָה וְטִהַר וְאִם לֹא יִכְבֹּס הַיָּשָׁר לֹא
יִרְחֹץ הַיָּשָׁר עִוְוֹ

יִדְבַּר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵלֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּמְעַשֶׂה אֲנִי
כַּמְעַשִׂים אֲשֶׁר יִשְׁמַתְּמֶנּוּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכִמְעַשֶׂה אֲנִי
כַּמְעַשִׂים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ אֲתֶםכֵּן לֹא תַעֲשׂוּ
וְהִקַּתְיֶנּוּ לֹא תִלְטְלוּ אֶת מִשְׁפַּטֵּי הַיָּשָׁר וְאֶת הַקַּתִּי
הַשְּׂמֵרוֹ לִלְטוֹת בָּהֶם אֵלֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ
אֶת הַקַּתִּי וְאֶת מִשְׁפַּטֵּי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתֶם הֲלוֹא
יְהִי בָהֶם אֵלֵי יְהוָה אִישׁ אִישׁ

אֵל טָהוֹר שֶׁאֵין הַיָּשָׁר לֹא הִקְרַב לְעֹלֹת עֲרֹבֹת
אֵלֵי יְהוָה

אֵיךְ וְעֲרֹבֹת אֲמֹן לֹא תִגְלֶה אֲמֹן הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרֹבֹת אֵשׁת אֵיךְ לֹא

תִּגְלֶה עֲרֹבֹת אֵיךְ הוּא
אֲחֻזְתֶּךָ הִיא אֵיךְ אֲחֻזְתֶּךָ מוֹלֶדֶת הִיא אֵיךְ
מִלְּדוֹת הַיָּדָיִם לֹא תִגְלֶה עֲרֹבֹת

הִיא אֵיךְ אֲחֻזְתֶּךָ לֹא תִגְלֶה עֲרֹבֹת כִּי עֲרֹבֹת
עֲרֹבֹת הִיא

אֵשׁת אֵיךְ מוֹלֶדֶת אֵיךְ אֲחֻזְתֶּךָ הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרֹבֹת אֲחֻזְתֶּךָ אֵיךְ לֹא תִגְלֶה

שֶׁאֵין אֵיךְ הוּא
לֹא תִגְלֶה כִּי שֶׁאֵין אֲמֹן הוּא
אֵלֵי אֵיךְ לֹא תִגְלֶה אֵלֵי אֵשׁת לֹא תִקַּח דְּדִבְרֵי

הַיָּדָיִם
טָהוֹר לֹא תִגְלֶה אֵשׁת בָּנִים הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרֹבֹת אֵשׁת אֵיךְ לֹא

תִּגְלֶה עֲרֹבֹת אֵיךְ הוּא
אֵשׁת וְעֲרֹבֹת לֹא תִגְלֶה אֵת עֲרֹבֹת וְאֵת עֲרֹבֹת
לֹא תִקַּח לְעֹלֹת עֲרֹבֹת שֶׁאֵין הֵנּוּ זָמֶה הוּא
וְאֵשׁת אֵל אֲחֻזְתֶּךָ לֹא תִקַּח לְעֹלֹת עֲרֹבֹת
עֲלִיָּה וְהִיא וְאֵל אֵשׁת וְעֹלֹת טָהוֹר לֹא
תִקַּח לְעֹלֹת עֲרֹבֹת וְאֵל אֵשׁת עֲמִידֶךָ לֹא
תִקַּח שְׂמֵחֶךָ לִירֵעַ לְטָהוֹר הֵנּוּ וְמוֹרֶעֶךָ לֹא תִקַּח
לְהַעֲמִיר לְעַמְּךָ וְלֹא תִחַלֵּל אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֵלֵי
יְהוָה וְאֵת אֲמֹן לֹא תַשְׁכֵּם מִשְׁכָּמִי אֵשׁת תוֹעֵמֶה
הוּא וְטָהוֹר וְהִמָּה לֹא תִתֵּן שְׂמֵחֶךָ לְטָהוֹר הֵנּוּ

ואשה לא העמד לפני בהמה לרבעה תכל הוא
אל הטמא תכל אלה כי תכל אלה טמא תגזים
אשר אתי משלה תפניכם והטמא הארץ ואפקד
ענה עליה תקא הארץ אתי יענה ושמו רתם
אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו תכל
התועבה האלה האלה והגור הגור תהונכם טי
אתם תהונכם האל עשו אנשי הארץ אשר
תפניכם והטמא הארץ ולא תקא הארץ אתם
והטמא אתם טאשר קאה אתי הגוי אשר
תפניכם טי טל אשר יעשה תכל התועבה האלה
תטרו תופשות העשה מקרה עמם ושמו רתם
את משמרתו לטלתי עשות מחקות התועבה
אשר נעשו תפניכם ולא תטמאו ורתם אתי יהיה
אלהיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרה אלהם קדשים תהיו טי קדוש אתי
יהוה אלהיכם איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אתי יהוה אלהיכם אל תפנו אל האלילים
ואתה תסטה לא תעשו כעם אתי יהוה אלהיכם וטי
התמחו ונתו שלמים ליהוה לרשונם תזבחנה ביום
הזבחם יאטו ומחזרת ותזחר עד יום השבת אשר
תאש ישראל ואם האטל יאטל ביום השלישי פתחו
הוא לא יראו ואטלו עתו ישא טי את קדש יהוה
הכל תמרתה תפש הוא מעמיד ותקצרטם את
האיר ארצכם לא תטלה פאת שדך נקשר ולקט
האיר לא תלקט וברמן לא תעוטל ופרש
טן כן לא תלקט לעני ולא תעוט אתם אתי יהוה
אלהיכם לא תגנבו ולא תמזשו ולא תשקרו
איש מעמיתו ולא תשועו בשמי לשקר ותכלת
את שם אלהיך אתי יהוה לא תעשק את רעך
והא תגזל לא תליץ פעלת שטי אתך עד חקך
לא תקלל הרש ולפני עור לא תתן מנשלו ואת
האלהיך אתי יהוה לא תעשו עול במשפט לא
השא פני דול ולא תהור פני גדול בשוק השפט
שמיתך לא תלך וטיה מעמך לא תעמד על
רש רעך אתי יהוה לא תשא את אהיך תלמוד
הטת תנח את עמיתך ולא תשא עליו חטא
לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך
טמון אתי יהוה את חקתי השמרו בהמתך לא
תלויע טלאים שדך לא תורע טלאים וטל
טלאים שעתה לא יענה עליך ואיש טי ישנה את
אשה שעתה דול והוא שפתה תורפתי טלאש

והפרוה לא נפרתה או הפשה לא יהו לה בקרה
יהיה לא יבחו כי לא הפשה והיא את אשמו
ליהו את פתה אלה מועד איל אשם וספר עליו
הכהו באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר
חטא חטאתו מוטאתו אשר חטא

והי תבוא אל הארץ ותערתם כל עץ מאטל
ועריתם עריתו את פרו שלש שלים יהוה
לכם ער לים לא יאטל וישנה הרביעה יהיה
כל פרו קדש הלולים ליהוה וישנה החמישה
האטלו את פרו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה
אלהיכם לא האטלו על הדם לא תחזשו ולא
תצונו לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחירו
את פאת זקן ושרט לנפש לא תהנו במשרטם
וכתבת קעקע לא תהנו בכם אני יהוה אלהי
החלל את בהר להזנותה ולא תזנה הארץ
ומלאה הארץ זמה את שבתתי השמרו ומקדשי
היראו אני יהוה אל תפנו אל האמה ולא תידעו
אל התקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם
מפני שיבה הקום והזרה פני זקן ויאלה מאתו
אני יהוה

אתה גר בארצם לא תהנו אהו מאזרחם יהיה
לכם הגר הגר אהם ואהבה לו כמוך כי גר ים
הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם לא
תעשו עול במשפט עמדה במשקה ובמשורת
מאני עזק אני עזק אפתי עזק והיך עזק יהיה
לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה

והגו יהוה אל משגל לאמר ואל בני ישראל אל
לאמר איש איש מבני ישראל וטון הגר הגר
הישראל אשר יהו מורעו למען מות יומת עם
הארץ ירצוהו טאמן ואני אהו את פני באיש ההוא
והטיתי אתו מקרב עמו כי מורעו נתן למען למען
טמא את מקדשי וכללל את שם קדשי ואם
העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש
ההוא טהו מורעו למען למעתי הבית אתו ושמתי
את את פני האיש ההוא ובמשפחתו והטיתי אתו
ואת כל הילים אחרי לזנות אחרי הטמך מקרב
עמם והתפש אשר תפנה אל האמה אל הידענים
לזנה אחרי ידם ותתי את פני הנפש ההוא והטיתי
אתו מקרב עמו והתקדשותם והייתם קדשים
כי אני יהוה אלהיכם ושמרתם את חקתי

וּלְבָבוֹ וּלְאָזְנוֹ וּלְאָחֲזוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלַי
אֲשֶׁר לֹא הִיָּה לְאִישׁ כִּי יִטְמָא כִּי לֹא יִטְמָא
וְעַל בְּעַמּוֹ כִּהְיוּ לֹא יִקְרָא קְרוֹבָה בְּרַגְלָם
וּפְאֵת זִקְנָם לֹא יִלְחֹו וּבְנֵשִׁימָם לֹא יִשְׁרְטוּ
שְׂרֵטָה קְדָשִׁים יִהְיוּ לְאַתְּוָתָם וְלֹא יִחַלְּו שֵׁם
אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֵת אֲשֵׁי יִהְיֶה לָהֶם אֱלֹהֵיהֶם וְהֵם
מִקְרִיבִים וְהֵיוּ קֹדֶשׁ אֲשֶׁה וְחִלְלָה לֹא יִקְרָו
וְאֲשֶׁה גְרוּשָׁה כְּאִשָּׁה לֹא יִקְרָו כִּי קֹדֶשׁ הוּא
לְאֱלֹהֵיו וּקְדוּשָׁתוֹ כִּי אֵת לָהֶם אֱלֹהֵיךָ הוּא מִקְרָב
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְךָ כִּי קֹדֶשׁ אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשֶׁם וְהִיא
אִישׁ כְּהֵן כִּי תִחַל לַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהָ הִיא מִחִלְלָה
וְהָיָה הַשֵּׁרֶף

וְהָיָה מֵאֲחִיו אֲשֶׁר יִזְכֶּק עַל רֵאשׁוֹ שִׁמְחַת הַמִּשְׁחָה
וְלֹא אֵת יָדוֹ לְלַבֵּשׁ אֶת הַבְּגָדִים אֵת רֵאשׁוֹ
לֹא יִפְרֹעַ וְהִגְדִּיו לֹא יִפְרֹם וְעַל כָּל תְּפִשֶׁת מִדָּה
לֹא יִטָּא לְאֵבָיו וְלֹא יִטְמָא וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא
יֵצֵא וְלֹא יִחַלְּו אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיו כִּי חֹר שְׂכָן
הַשָּׁמַיִת אֱלֹהֵיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה וְהוּא אֲשֶׁה בְּתוֹכָהּ
יָקִים אֶלְכֻמָּה וְגְרוּשָׁה וְחִלְלָה זֶה אֵת אֱלֹהֵי לֹא יִקְרָו
כִּי אִם בְּתוּלָה בְּעַמּוֹ יָקִים אֲשֶׁה וְלֹא יִחַלְּו יִרְעוּ
בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ

וְהָיָה אֵל מִשְׁחָה לְאֵמֶר דָּבָר אֵל אֱהִי לְאֵמֶר
אִישׁ מִזֶּרַעךָ לְדוֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בָּם מוֹם לֹא יִקְרָו
וְהִקְרִיב לָהֶם אֱלֹהֵיו כִּי כָּל אִישׁ אִישׁ בָּם מוֹם
לֹא יִקְרָו אִישׁ עוֹר אִו פֶּסֶחַ אִו דָּרָם אִו שֵׁרֶוֹעַ
אִו אִישׁ אִישׁ יִהְיֶה בָּם שֶׁנֶּר רִגְלֵי אִו שֶׁנֶּר יָד
אִו גִּזְזֵן אִו דָּק אִו תִּבְלָל בְּעֵינָיו אִו גִּזְזֵת אִו יִלְפָת
אִו מִרְוֹת אִשָּׁן כָּל אִישׁ אִישׁ בָּם מוֹם מִזֶּרַע
אֱהִי לָהֶם הַנְּתוּן לֹא יֵשֶׁב לְהִקְרִיב אֵת אֲשֵׁי יְהוָה מוֹם
בָּם אֵת לָהֶם אֱלֹהֵיו לֹא יֵשֶׁב לְהִקְרִיב לָהֶם
אֱלֹהֵיו מִקְדָּשֵׁי הַקְּדוֹשִׁים וּמִן הַקְּדוֹשִׁים יֵאָכֵל
אִךְ אֵל הַפְּרִטָּה לֹא עֹלָה וְאֵל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵשֶׁב
כִּי מוֹם בָּם וְלֹא יִחַלְּו אֶת מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשֶׁם וְדָבָר מִשְׁחָה אֵל אֱהִי וְאֵל בְּעֵינָיו וְאֵל
כָּל הָעָם יִשְׂרָאֵל

וְהָיָה יְהוָה אֵל מִשְׁחָה לְאֵמֶר דָּבָר אֵת אֱהִי לָהֶם
וְאֵל בְּעֵינָיו וְהָיָה מִקְדָּשֵׁי הָעָם יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלְּו
אֵת שֵׁם קֹדֶשִׁי אֲשֶׁר הֵם מִקְדָּשִׁים לִי אֲנִי
יְהוָה אֵמֶר אֱלֹהֵם לְדוֹרֵיהֶם כָּל אִישׁ אִישׁ
יִקְרָו מִכָּל דָּרְעָם אֵל הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר יִקְדֹּשׁ
הָעָם יִשְׂרָאֵל לִיהוָה וְשִׁמְאָתוֹ עָלָיו וְהִמְרִיתָה הַנֶּפֶשׁ
הַזֹּאת מִכָּפְתֵי אֲנִי יְהוָה אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אֱהִי לָהֶם

והוא שרוץ או זה בקדשים לא יאכל עד אשר
 יטהר והנצל בכל טמא נפש או איש אשר
 תשא ממנו שכבת זרע או איש אשר יגע בנבל
 שרץ אשר יטמא לו או גאדם אשר יטמא לו לנבל
 טמאתו נפש אשר תגע בו וטמאתו עד הערב
 ולא יאכל מן הקדשים כי אם יחץ בשלו במים
 ונא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי
 ליהמו הוא עבדה וטרפה לא יאכל לטמאתו
 אפי יהיה ושמרו את משמרתו ולא ישאלו ענין
 דמא ומתו בו כי יחללו אפי יהיה מקדשים וכל
 זר לא יאכל קדש הושם בהן ושכיר לא יאכל
 קדש זבה כי יקה נפש קנין טמא הוא יאכל בו
 ויליד זיהו הם יאכלו בלחמו וזה טהור כי תהיה
 לאיש זר הוא בתרומה הקדשים לא יאכל וזר
 נהן כי תהיה אכונה ורושה זרע אין לה ושנה
 אל בית אביה כעזריה מלחם אביה האכל וכל
 זר לא יאכל בו ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויספ
 חמשייתו עליו וזהו לכהן את הקדש ולא יחללו
 את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה
 ותשאלו אותם עון אשמה האכלם את קדשיהם
 כי לא יהיה מקדשים

ודבר יהיה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
 בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אל דברים איש
 איש מהיה ישראל ומן הגר וישל אל אשר
 יקרע קרעו לנבל זר ידם ולכל גרועתם אשר
 יקרעו ליהוה לעלה לרצונם תמים זר עבדי
 הנשנים ובעלים כל אשר בו חום לא תקרינו
 כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקרע זרוע
 שרעים ליהוה תפלא גרר או נהנה עובדי
 או נשאל תמים יהיה לרצון כל חום לא יהיה בו
 עברה או שבור או זרוץ או יעבת או גרם או
 ילפת לא תקרינו אלה ליהוה ואשה לא תהיה
 מזה על המזבח ליהוה ושור ושה שרוץ וקלוט
 גרועה העשה אתו ולעדר לא ירצה ומעור וכתות
 נהוק וטרות לא תקרינו ליהוה ונארצכם לא
 תעשו ומיד בו זמר לא תקרינו את לחם אלהים
 מכל אלה כי משחתם בהם חום עם לא ירשו
 לחם

יהיה אל משה לאמר שור או כשב או עז
 כי ילכו והיה שבעת ימים תזדה אכמו ומים
 נשתינו והלאה ירצה לקרוב אשה ליהוה ושור
 או שה אתו ואתו לא תשחטו ביום אתו

וכי תזכרו זבח תורה ליהוה לרצונכם תזכרו
היום יהוה יאכל לא תודירו מנחו עד בקר
אני יהוה ושמרתם מצותי ועשיתם אהם
אני יהוה ולא תחללו את שם קדשי וקדשתי
נתן בני ישראל אני יהוה מקדשכם המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי
ששת ימים תעשה מלאכה ויום השביעי שבת
שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת
היא ליהוה בכל מושבתים

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם בחודש הראשון בארבעה
עשר לחודש בין הערבים פסח ליהוה
ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג המצות
ליהוה שבעת ימים מצות האכלו ביום הראשון
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה עבודה
לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים
ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכה עבודה
לא תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קציריה ותבאתם
את עמר ראשית קצירכם אל הדבן והתניח
את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת
תיפנו הדבן ועשיתם ביום הניפכם את העמר
בבש תמים בין שנתו לעלה ליהוה ומנחתו
שני עשרונים סלת טלולה בשמן אשה ליהוה
ביום הזה ותסכה יין רביעה הדבן ולחם וקלי
וטרמול לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
הביאתם את קרבן אלהיכם חקת עונכם לדרתים
בכל מושבתים

לכם ממחרת השבת מיום הביאתם את עמר
התנופה שבע שנהות תמימת תהייתה עד
ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום
והקרבתם מנחה חדשה ליהוה ממושבתים
תביאו לחם התנופה שתיים שני עשרונים סנה
תהייתה חמוץ האפונה בטורים ליהוה והקרבתם
על הלחם שבעת טעמים תמימים בני ענה ופר בין
בקר אהרן ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם

וּמִסְכֵּיהֶם אֵשׁה רִיחַ מִיחֹזֶן לִיהוָה וְעֲשִׂיתֶם שְׂעוֹר
עֵינִים אֶחָד לְחֻטְאֵת וּשְׁנֵי כַבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבְחַ
שְׁלָמִים וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבַּכּוֹרִים
הַתֹּפֵף לְפָנָי יְהוָה עַל שְׁנֵי כַבָּשִׂים קֹדֶשׁ יְהוָה
לִיהוָה לְכַהֵן וּקְרָאתֶם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא
קֹדֶשׁ יְהוָה לָכֵן כֹּל מִלְאכְתָּ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
חֻקֵּת עֹלָם בְּכֹל מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וּמִקְדָּרְכֶם
אֵת קְדָשׁ אֲרֻצְתֶם לֹא תִנְלֶה פֶּאֶת שַׁדְרֵי מִקְדָּשׁ
וְהַקֵּט קְדָשׁ יָרֵךְ לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וּלְגַר תַּעֲזֹב אֹתָם
אֵלַי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
יְהוָה לָכֵן שַׁבְתוּן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ
כֹּל מִלְאכְתָּ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁת
לִיהוָה

מֹשֶׁה לֵאמֹר אֵךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה
יּוֹם הַטְּפָרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יְהוָה לָכֵן וְהִנִּיתֶם
אֶת יַפְשֵׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁת לִיהוָה וְכֹל
מִלְאכְתָּ לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם טְפָרִים
הוּא לְטַפְרֵי עַלְיֵיכֶם לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי כֹל
הַנְּפֵשׁ אֲשֶׁר לֹא תָעִנָה בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה
מֵעַמּוּתָ וְכֹל הַנְּפֵשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כֹל מִלְאכְתָּ
בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבֹדְתִי אֶת הַנְּפֵשׁ הַזֶּה מִמֶּקְדָּשׁ
עַמּוּתָ כֹּל מִלְאכְתָּ לֹא תַעֲשׂוּ חֻקֵּת עֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּכֹל מוֹשְׁבֵיכֶם שַׁבְתוּן הוּא לָכֵן וְעֲשִׂיתֶם
אֶת יַפְשֵׁתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲרֵב מֵעֵרָה עַד
עֵרֵב הַשַּׁבָּתוֹ שַׁבְתֶּם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג
הַסֻּבּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לִיהוָה בַּיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן מִקְרָא
קֹדֶשׁ כֹּל מִלְאכְתָּ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים
הַתְּרִיבֵנו אֵשֶׁת לִיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ
יְהוָה לָכֵן וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁת לִיהוָה עֲצֵרָתָ הוּא כֹּל
מִלְאכְתָּ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר
תִּקְרָאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אֵשֶׁת לִיהוָה
עֲלֵי וּמִנְחֹתָ זֶה וְכֹסֵטִים דַּבֵּר יוֹם בְּיֹמֵי מִלְחָתָ
שַׁבְתֶּת יְהוָה וּמִלְחָתָ מִתְּנֹתֵיכֶם וּמִלְחָתָ כֹּל
גֹּדֵר יָכֵס וּמִלְחָתָ כֹּל יִדְבְּתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּהְיוּ לִיהוָה
אֵךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפַּכֶם אֶת
הַנּוֹאֵת הָאָרֶץ תִּחַצְוּ אֹתָהּ יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם
הַרְּאִשׁוֹן שַׁבְתוּן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבְתוּן וּלְקַחְתֶּם
בַּיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן פָּרִי עֵץ הַדָּר כִּפְתַת תְּמָרִים

וענת עין עבת וערבי זמל ושמוחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים וחגתם אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה חקת עולם לדורתיכם
בחדש השביעי תחגו אתו בסוכת וישבו
שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכת
למוען ידעו דרתיכם כי בסוכות הושבת יאת
בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אז
יהוה אלהיכם וידבר משה את מעדי יהוה אל
בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתיה למאור להעלות
אור תמיד מחוץ לפרכת העדות באהל מועד יערך
אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדרתיכם על הבזרה הטהרה יערך
את הנרות לפני יהוה תמיד

ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני
עשרנים יהיה החלה האחת ושמת אותם שתים
במערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני
יהוה ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה לבחם
לאזכרה אשה ליהוה ביום השבת ביום השבת
יערכו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית
עולם והיתה לאהרן ולבניו ואכלו במקום
קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק
עולם ויצא בן אשה ישראלית

והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה
בן ישראלית ואיש הישראלי ויקם בן האשה
הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה
ושם אמו שלמית בת דגרי למטה דן ויעידו
במשמר לפרש להם על פי יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר הוצא את המקל
אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם
על ראשו ורגליו אתו כל העדה ואל בני ישראל
הדבור לאמר איש איש כי יקלל אנהיו ונשא
השאו ונקב שם יהוה מזה יומת רגום ירגמו בו
כל העדה כגד באזרח בנקבו שם יומת ואיש כי
יטה כל נפש אדם מזה יומת ומכה נפש בהמה
ישלמה נפש תחת נפש ואיש כי יתן מום בעמיתו
באשר עשה כן יעשה לו שבר תחת שבר עין
תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם
כן יתן בו ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם
יומת משפט אחד יהיה לכם כגד באזרח יהיה
כי אני יהוה אלהיכם וידבר משה אל בני ישראל

ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו
אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את
משה

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר תדבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה
שש שנים תורע שדך ושש שנים תזמר כרמך
ואספת את תבואתה ובשנה השביעית שבת
שבתוך יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תורע
וכרמך לא תזמר את ספיח קצירך לא תקצור
ואת ענבי זיתך לא תבצר שנת שבתוך יהיה
לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמותך ולשכירך ולתושבך הגרים
עמך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה
כל תבואתה לאכל

ושבתך לך
שבע שבתה שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתה השנים תשע וארבעים
שנה והעברה שופר תרועה בחדש השבעי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל
ארצכם וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם
דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם
ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו השנו
יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא
תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את
זריתה כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה
תאכלו את תבואתה בשנת היובל הזאת השנו
איש אל אחוזתו וכי תמכרו ממכר לעמיתך או
קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו במספר
שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
שני תבואת ימכר לך לפי רב השנים תרבה מקנתו
ולפי מעט השנים תמועט מקנתו כי במספר תבואת
הוא ממכר לך ולא תונו איש את עמיתו ויראת
מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם ועשיתם את חקתי
ואת מצוותי השמרו ועשיתם אתם וישבתם על
הארץ לבטח ותתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע
וישבתם לבטח עליה וכי תאמרו כוה נאכל בשנה
השביעית הן לא זרע ולא זאסף את תבואתנו
וצויתני את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת
את התבואה לשלש השנים וזרעתם את
השנה השביעית ואכלתם מן התבואה ישן עד
השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן
והארץ לא תמכר לצמחת כי לי הארץ כי גרים

והושעים אתם עמדי ובכל ארץ אחותכם גאלו
תתנו לארץ

כי ימור אחיך
ומכר מאחוזתו ופא גאלו הקרב אליו וגאל את אלה
ממכר אחיו ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו
ומשא כדו גאלתו וחשב את שני ממכרו והשיג
את העדה לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזתו
ואם לא משאלה ידו די השיג לו והיה ממכרו
עין הקנה אתו עד שנת היובל וישא גיבול ושב
לאחוזתו ואיש כי ימכר ביה

מושב עיר אומה והיתה גאלתו עד תם שנת
ממכרו ימים תהיה גאלתו ואם לא גאל עד מלאה
לו שנה תמומה וקם הבית אשר בעיר אשר לא
זכרה לצמיחת לקנה אתו לדרתיו לא ישא גיבול
ובתי החצרים אשר אין להם אמה סביב על שדה
הארץ יחשב גאלה תהיה לו וגיבול ישא ועל
הלוים בתי ערי אמוצם גאלה עולם תהיה ללוים
ואשר יגאל בין הלוים וישא ממכר ביה ועיר אחוזתו
גיבול כי בתי ערי הלוים הוא אמוצם בתי ערי
ישראל ושדה מארש עריהם לא ימכר כי אחוזת
עולם הוא להם

ימור אחיך ומטה יהו עמך והחזקת בו גאל
והושע ויהי עמך אל תקח מאתו ישר ותרויב
וראת מאלתיו ויהי אחיך עמך את נספך לא
תהו לו הנשך וטמרויב לא תהו אטלך אלה
יהיה אלהיכם אשר הושאתי אתכם מארץ
מצרים למה לכם את ארץ כנען להיודת לכם
לאעלהם

ימור אחיך עמך ומכר כן לא תעמד בו עמדת
עמד כשכיר כהושע יהיה עמך עד שנת
גיבול יעמד עמך וישא מעמך הוא ונשו עמו
ושם אל משפחתו ואל אחוזת אבתי ישו כי
עמדי הם אשר הושאתי אתם מארץ מצרים
לא ימכרו ממכרה עמד לא תרדה בו טפרך
וראת מאלתיו ועמך ואמנתך אשר יהיו לך
מאת הצוים אשר סמיתים מהם תקנו עמך
ואמה וגם טוטי הרושעים הצנים עמכם מלהם
תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר תולידו
ואר שכם והיו לכם לאחוזת והתנחלתם אדם
למתיכם אחר יכם לנשה אחוזת לעמם אדם
העמדו והאחזים בני ישראל איש אחוזו לא
תרדה בו טפרך

אשף יד גר והושע עמך ומך אחיך עמו

וּמְכַר לְגַר תּוֹשֵׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֶקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר
אֲחֵרִי וּמְכַר אֱלֹהֵי הַיְהוּדָה לוֹ אִחֵךְ מֵאֲחֵי יִגְאֲלֶנּוּ
אוֹ דָדוֹ אוֹ בֶן דָדוֹ יִגְאֲלֶנּוּ אוֹ מִשְׁאֵר בְּשֵׁר
מִמִּשְׁפַּחַתוֹ יִגְאֲלֶנּוּ אוֹ הַשִּׁיבָה יָדוֹ וְיִגְאֲלֶנּוּ וְחָשַׁב
עִם קִדְּוֹ מִשְׁנֵת הַמָּכָר לוֹ עַד שְׁנַת הַיְבֵל וְהָיָה
כַּסֵּף מִמְכָרוֹ בַּמִּסְפָּר שְׁנַיִם כִּימֵי שְׂכִיר יִהְיֶה
עִמּוֹ אִם עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לִפְיֵהוּ יֵשֵׁב אֲלֵהֶן
כַּכֶּסֶף מִקְנָתוֹ וְאִם מֵעַט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד שְׁנַת
הַיְבֵל וְחָשַׁב לוֹ כִּפִּי שְׁנֵי יָשִׁיב אֶת אֲלֵהֶן כְּשִׁכְרֵי
שְׁנַת בְּשֵׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא יִרְדּוּ בַּפֶּרֶךְ לְעֵינֶיךָ וְאִם
לֹא יִגְאֲלֶנּוּ אֲלֵהֶן וַיֵּצֵא בְּשֵׁנַת הַיְבֵל הוּא וְהָיוּ עִמּוֹ
כִּי לִי הֵיוּ יִשְׂרָאֵל עַבְדִּים עַבְדֵי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תַעֲשׂוּ
לָכֶם אֱלֹהִים וּפְסֹל וּמַצֵּבֹת לֹא תִקְיְמוּ לָכֶם וְאִתּוֹ
בְּשֵׁנִית לֹא תִהְיֶה וְאִרְצְכֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת עֲלֶיהָ כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת שְׁנַתֵּי הַשְּׂמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי
תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה

אִם בְּחֻקְתִּי תִלְכוּ וְאֶת מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעַשִּׂיתֶם
אֹתָם וְתָתִי אֲשַׁמְיַכֶם בְּעֵתָם וְתִתְּנֶה הָאָרֶץ יְבוּלָה
וְעֵץ הַשִּׁדָּה יִהְיֶה פְרִי וְהַשִּׁיב לָכֶם דִּישׁ אֶת הָאֵיזֵר
וְהָאֵיזֵר יֵשֵׁב אֶת זֶרַע וְאֲטַלְתֶּם לִזְמַנְכֶם לְשֹׁמֵעַ
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְהַטֵּחַ וְאִרְצְכֶם וְתָתִי שְׁלֹם וְאִרְצְ
וַשְׁטַחְתֶּם וְאִין מִזֵּרֵי וְהַשְׁכַּחְתִּי חַיִּה רַעַן מִן
הָאָרֶץ וְחָרַב לֹא תַעֲזֹב אִרְצְכֶם וְרַבְתֶּם אֶת אֱלֹהִים
וְתִפְלוּ לְפָנֵיכֶם לְחָרַב וְרַבּוֹ מִכֶּם וְחִמְשָׁה מֵאֵלֶּה
וּמֵאֵלֶּה מִכֶּם רַבּוֹת וְרַבּוֹ תִפְלוּ אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם
לְחָרַב וּפְיֵתִי אֱלֹהִים וְהַפְרִיֵתִי אֹתְכֶם וְהָרַבְתִּי
אֹתְכֶם וְהִקְיַמְתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֲטַלְתֶּם יֵשֵׁן
זֹשֵׁן וְיֵשֵׁן מִפְּנֵי חֹדֶשׁ הוֹצֵאתִי וְתָתִי מִשְׁכַּחְתִּי
וְהוֹכַחְתֶּם וְלֹא תִצְעַל יַפְשִׁי אֹתְכֶם וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאֹתָם תִּהְיוּ לִי לְעַם
אֶל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִתֵּיבַת לָדָם עַבְדִּים וְאֲשֶׁר מֵטָה עֵלְכֶם
וְאֲלֵךְ אִתְּכֶם קֹדְמֹתֵי

וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת
הָאֵלֶּה וְאִם בְּחֻקְתִּי תִמְאֲסוּ וְאִם מִשְׁפַּחַתִּי תִצְעַל
יַפְשִׁיכֶם לְעַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתֵי לְהַפְרֹתֶם אֶת
עֲלֵיִי אִתִּי אֲנִי אֲעֲשֶׂה וְאֶת לָכֶם וְהַפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם
וְהִתְנַח אֶת הַשְׁחָפָה וְאֶת הַקְדוּשָׁה מִמְנוּחַת עֵינַיִם
וּמִדִּבְרֵי יַפְשִׁי וְרַעְיָתֶם לְרִיק זֶר עֵינַם וְאֲטַלְתֶּם
אֱלֹהִים וְתָתִי כִּי מִכֶּם וְתִפְתַּחְתֶּם לְפָנֵי אֱלֹהִים
וְרַבּוֹ מִכֶּם שְׂאֵלֵיכֶם וְתִתְּנֶם וְאִין רַבּוֹת אֹתְכֶם

ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם
שבע על חטאתיכם ושברתי את גאון עינים ונתתי
את שמותם כגרוזל ואת ארצכם כחמשה והם כריק
נחנם ולא תהן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא
יהן פריו ואם הלכו עמי קרי ולא האנו לשמע לי
ויספתי עליכם מנה שבע כחטאתיכם והשלחתי
בכם את חיה השדה ושכלה אתכם והכריתה את
גהנותכם והמעיטה אתכם ונשמו דרביכם ואם
גאלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי והלכתי אף
אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על
חטאתיכם והבאתי עליכם חרב נקמת נקם בריית
ונאספתם אל עריכם ושלחתי דגור בתוככם ונתתם
גיד אינו בשגרי לכם מנה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במושקל
ואכלתם ולא תשמעו

לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם
בחמה קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על
חטאתיכם ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם
האכלו והשמדתי את בנותיכם והכרתי את חמניכם
ונתתי את פגריכם על פגרי גלולים וצעלדי נפשי
אתכם ונתתי את עריכם חרבה והשמדתי את
מקדשיכם ולא אריח בריח ציחונכם והשמתי אני
את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה
ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחרים חרב והייתם
ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה אז תרעה
הארץ את שבתיה כל ימי השמה ואתם הארץ
איביכם אז תשבת הארץ והרעה את שבתיה
כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה

בשבתהיכם בשבתכם עליה והנשאלים בכם
והבאתי מרר בלעם בארצות איטיהם ורדף אתם
קול עלה גרם ונסו מנסת חרב ופעלו ואין רדף
וכשלו איש באחיו כמפתי חרב ורדף אין ולא
תהיה לכם תקומה לפני איביכם ואנדרתם בגוים
ואכלה אתכם ארץ איביכם והנשאלים בכם ימקו
בעינים בארצות איביכם ואף בעינת אנדרתם אתם
ימקו והתודו את עונם ואת עון אנדרתם במועלם אשר
מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי אף אני אלך
עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איטיהם אז יטע
לבנם הערל ואז ירעו את עונם ויכרה את בריית
יעקוב ואף את בריית ישחק ואף את בריית אנדרתם
אזכר והארץ אזכר והארץ תעזוב מהם והרץ את
שבתיה בהשמה מהם והם ירעו את עונם יען

והיניח במשפטי מאסו ואת חקתי ועלתי ופשיעו
ואם הם יאמרו ביהוהם בארץ איביהם לא מאסיהם
ולא געלהים לנבלתם להפרי ברייתו אלהם טי
אני יהוה אלהיהם וזכרתי להם ברייתו ראהים
אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעת היותם
להיות להם לאלהים אני יהוה אלהי החקים
והמשפטים והתורה אשר נתתי יהוה בינו ובין בני
ישראל בהר סיני ביד משה

ידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך ופשיעתי
ליהוה והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד בין
ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף
בשקל הקדש ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים
שקל ואם מבין חמש שנים ועד בין עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת
שקלים ואם מבין חדש ועד בין חמש שנים והיה
ערכך הזכר חמשה שקלים ולנקבה ערכך
שלשה שקלים כסף ואם מבין ששים שנה ומעלה
אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה
עשרה שקלים ואם נקבה הוא מוערך והעמידו
לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג
יד הנדר יעריכנו הכהן

ואם
בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר
יתן ממנה ליהוה יהיה קדש לא יחליפנו ולא ימיר
אתו טהור ברע או רע בטוב ואם המיר ימיר בהמה
בהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש ואם נטל
בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה
והעמיד את הבהמה לפני הכהן והעריך הכהן
אתה בין טהור ובין רע בערכך הכהן כן יהיה ואם גאל
האלנה ויסף חמושתו על ערכך ואיש כי יקדש
את ביהו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טהור ובין
רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום ואם
המקדיש גאל את ביהו ויסף חמושתו כסף
ערכך עליו והיה לו ואם משדה אחזתו יקדיש
איש ליהוה והיה ערכך כפני זרעו זרע חמר
שערים בחמשים שקל כסף אם משדה היכל
יקדיש שדהו בערכך יקום ואם אחר היכל יקדיש
שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים
הנותרת עד שנת היכל ותגרע בערכך ואם גאל
גאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמושתו
כסף ערכך עליו וקם לו ואם לא גאל את השדה
ואם מכר את השדה לאיש אחר לא גאל עוד

והיה השדה בעצמו בעל קדש ליהוה כשדה
הזרים לכהן תהיה אחוזו ואם שדה מקדשו
אשר לא משדה אחוזו יקדוש ליהוה וחשב לו
הכהן את מכסת הערנך עד שנת היטל ותתן את
הערנך חים יהוא קדש ליהוה משדה היטל
ישנה השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו
אחוזת הארץ וכל ערנך יהיה משקל הקדש
עשרים גרה יהיה השקל אך גטור אשר יטור
ליהוה ובהמה לא יקדוש איש אתו אם שור
אם שיה ליהוה הוא ואם בהמה הנמאה ופדה
הערנך ויספח חמשהו עליו ואם לא יגאל ונתן
הערנך אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל
אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחוזתו לא ימטר
ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה כל
חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת וכל
מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא
קדש ליהוה ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו
יספח עליו וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבור
החיה השנה העשירי יהיה קדש ליהוה לא ימטר
חין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא
והמורנו יהיה קדש לא יגאל אלה הנמסות אשר
מות יתה את משו אל הוי ישראל בהר סיני

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני ויאמר מועד
ואחור לחדש השני בשנה השנייה לצאתם מארץ
מצרים לאמר שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לטיה אותם במספר שמות כל זכר
לגבולתם מזה עשרים שנה ומעלה כל יא אצא
וישראל הפקדו אתם לצאתם אלה ואת
ואתם יהיו איש איש כמטה איש ראש לטיה
אבותיו הוא ואלה שמות האנשים אשר יעמדו
אתם לראות את יצור הוה אשר לשמעון שלמאל
בן צור ישרי ליהודה נחשון בן עמיאל ליששכר
נתנאל בן נופח לזבולון אליאב בן חלף לנפח יוסף
לגפנים אל ישמע בן עמיאל למנשה גמליאל בן
פדחצור לנחמן אהיה בן גדעוני לרוב אהיעזר בן
עמישדי לאשר פדעאל בן שטרן לנדר אליסף בן
דעואל לנפתלי אהירע בן עינת אלה קריא העדה
בשילי מטה אבותם ראשי אלפי ישראל הם